

Tevan Adolfné



Ez a nagymamám, a Tevan nagymama, Tevan Adolfné szül. Fischer Teréz. A kép hátoldalára rá is van írva, hogy 1863-ban született. Ez a kép nem sokkal azelőtt készülhetett Békéscsabán, hogy elvitték 1944-ben. Úgy látszik, szerette a kiscicákat. Azt nem tudom, hogy ki készítette ezt a fényképet, nem én voltam, az biztos. Azt hiszem, a nagymamám Békéscsabán született. A nagyapám, Tevan Adolf állítólag filozófus hajlamú volt, sokat olvasott, egy időben szikvízgyárunk volt, és azt a nagymamám vezette a kilenc gyerek mellett. Ő foglalkozott még ezzel is. Nagyapámról mindig az volt az elképzelésem, hogy ő nem ezen a világon élt két lábbal valahogy!

Hát annyiban igen, hogy az egy jó lépése volt, hogy megvásárolta a nyomdát. És ezzel lehetőséget adott az egyik fiának meg az egész családnak. Nagy házuk volt, ahol azért kilenc gyerek nevelődött. Rengeteg szoba volt. A folyosókról nyíltak. Mára teljesen lebontották, földszintes épület volt, aztán emeletráépítés volt, és hátul volt a nyomda. Volt egy kert, ahol mi, gyerekek szerettünk játszani. Kicsi, de nagyon bozotos, elhanyagolt volt, de nekünk ezért tetszett, nem kellett semmire vigyázni, lehetett mindent csinálni. Tulajdonképpen azért sokat jártam oda, mert nem is volt messze tőlünk. De többre nem emlékszem. Az édesapám mindig gúnyolódott az édesanyjával, a nagymamámmal, mert nagyon spórolós volt. Ő ahhoz szokott hozzá, hogy kilenc gyereket fel kell nevelni. Nem gyújtott be télen. Mindig azt mondta, hogy gyertya ég a kályhában, csak azért, hogy lássunk valamit. És hideg volt. Emlékszem, ha télen mentem hozzájuk, mindig hideg volt ott.